

Prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun.Chișinău (V.Muntean)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M.Guzun, L.Pruteanu, I.Cotruță)

Î N C H E I E R E

08 august 2018

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoria

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serghei Mocanu,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Serghei Mocanu
împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al
Republicii Moldova privind anularea deciziei, constatarea încălcării termenului
legal de examinarea a plîngerii,
împotriva deciziei din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 23 august 2016, Serghei Mocanu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al
Republicii Moldova solicitînd anularea deciziei directorului Centrului Național
pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova nr.159 din 01
august 2016 ca fiind ilegală, constatarea faptului precum că Centrul Național
pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova a încălcat
termenul de 30 de zile privind examinarea plîngerii nr.M.S.-278/15 din 24 iulie
2015.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 24 iulie 2015 s-a adresat cu
plîngere la Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al
Republicii Moldova prin care a solicitat tragerea la răspundere contravențională a
persoanelor care fără a respecta procedura a autentificat, prelucrat și eliberat lui
Eugeniu Colesnicenco înscrisuri care conțin date cu caracter personal pe care
ultimul le-a prezentat ca probe în Judecătoria Buiucani, mun.Chișinău,
judecătorului Olga Cernei, în cadrul examinării cauzei civile la acțiunea sa
împotriva lui Eugeniu Colesnicenco, cît și a avocatului care ilegal a autentificat
copia de pe înscrisuri.

Prin decizia nr.159 din 01 august 2016 a directorului Centrului Național
pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, Eduard
Răducan, s-a dispus constatarea lipsei încălcării prevederilor Legii privind
protecția datelor cu caracter personal.

A menționat că decizia nr.159 din 01 august 2016 este emisă cu încălcarea termenului legal de examinare a plîngerilor prevăzut de art.27 din Legea nr.133 din 08 iulie 2011. La fel, decizia nr.159 din 01 august 2016 contravine prevederilor Legii nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, așa cum este nemotivată din cauza că controlul s-a efectuat incompetent, superficial și părtinitor de către angajatul centrului.

A indicat că avocatul Popa Paulean prelucrînd datele sale cu caracter personal a încălcat prevederile art.27, 29 alin.1 a Legii nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, fapte care au fost trecute cu vederea de reprezentantul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova.

Prin hotărârea din 03 noiembrie 2016 a Judecătorei Buiucani mun.Chișinău s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Mocanu Serghei împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, s-a constatat faptul încălcării de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova a termenului de 30 de zile prevăzut de art.27 alin.3 al Legii nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal la examinarea plîngerii nr.M.S.-278/15 depuse de Mocanu Serghei la 24 iulie 2015, în rest pretenția reclamantului cu privire la anularea deciziei nr.159 din 01 august 2016 s-a respins ca neîntemeiate.

Prin decizia din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins cererile de apel declarate de Serghei Mocanu și Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 03 noiembrie 2016 a Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că concluzia primei instanțe precum că pretenția reclamantului privind constatarea faptului că pîrîtul a încălcat termenul legal de 30 de zile privind examinarea plîngerii din 24 iulie 2015, este întemeiată or, în speță termenul scurs dintre momentul depunerii plîngerii și recepționarea deciziei stabilite de lege depășește cu mult termenul de 30 de zile.

Totodată, instanța de apel a remarcat că prima instanță întemeiat a concluzionat că argumentele invocate de Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova în decizia nr.159 din 01 august 2016 nu au fost combătute prin probe pertinente și incontestabile de către reclamant, astfel decizia a fost emisă în conformitate cu prevederile legislației în vigoare fiind suficient argumentată, iar criticile aduse de reclamant în cererea de chemare în judecată nu sunt în măsură să combată motivele invocate în textul acesteia sau cel puțin să pună la dubiu temeinicia argumentelor indicate în textul deciziei.

Instanța de apel a reiterat și faptul că în temeiul Legii, instanța du poate discuta conținutul unui răspuns la o cerere adresată unei autorități publice, deoarece petiționarul nu poate să pretindă ca răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, stabilirea răspunsului fiind atributul exclusiv al autorității publice competente. În cazul în care autoritatea publică nu a răspuns la toate solicitările petiționarului, acesta este în drept să se adreseze instanței de contencios administrativ cu o cerere privind obligarea autorității publice de a-i răspunde la toate solicitările.

La 04 iunie 2018, Serghei Mocanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017 și a hotărârii Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 03 noiembrie 2016 cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului a indicat că instanțele de judecată la judecarea cauzei au interpretat și au aplicat greșit normele de drept material, care se încadrează în prevederile art.432 alin.2, lit.a), b), c) Cod de procedură civilă.

A indicat că instanțele judecătorești au emis hotărâri nemotivate și contradictorii care contravin prevederilor art.239 – 241 Cod de procedură civilă. Dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 al Convenției prezumă dreptul la o hotărâre și decizie motivată, drept ignorat de instanța de apel. În cazul în care instanțele de drept se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a 6 § 1 al Convenției.

A menționat că instanțele eronat au stabilit că nu există probatoriu în sensul admiterii acțiunii, așa cum în conformitate cu prevederile art.117, 118, 130 Cod de procedură civilă și art.24 alin.3 a Legii nr.793 din 10 februarie 2000, pîrîtul urma să dovedească prin probe pertinente și admisibile legalitatea actului administrativ contestat. Instanța de apel superficial a examinat apelul, nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, la adoptarea soluției urma să concluzioneze sub aspectul temeiniciei acțiunii, rezultînd din circumstanțele pricinii constatate de instanța de judecată, probe pe care s-a întemeiat concluzia privitor la circumstanțele cauzei.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 28 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 16 ianuarie 2018 (f.d.130) lipsind însă date privind recepționarea acesteia, în circumstanțele menționate recursul declarat de Serghei Mocanu la 04 iunie 2018, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 30 iulie 2018 de către Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova a fost depusă referință prin care s-a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil or, argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art.432 alin.2, 3, 4 Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin.(3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu

alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serghei Mocanu este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serghei Mocanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, la caz încălcările invocate de către recurent, exprimate sub forma unor enunțuri declarative și generale, nu conțin exclusiv chestiuni de drept și nu permit încadrarea lor în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea inter alia, Helle v.Finlanda, 19 decembrie 1997, parag.55; Latourniere v.Franța, 10 decembrie 2002, parag.2; Hansen v.Norvegia, 2 octombrie 2014, parag.71-74). În acest sens, în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995; Papaioannou vs Grecia, 2 iunie 2016, parag.45 sau Baydar vs Olanda, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a considera inadmisibil recursul declarat de Serghei Mocanu.

În conformitate cu art.art.270, 433 lit.a), 440 Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Serghei Mocanu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecători

Nina Vascan

Victor Burduh